

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti finder det vigtigt, at der ydes en ordentlig indsats på arbejdsmiljøområdet til gavn for medarbejderne og arbejdspladserne. Arbejdsskader fører til, at personer kommer på førtidspension, hvilket hverken den arbejdsskadede eller samfundet kan være tjent med.

Vi finder dog, at reglerne om, at alle virksomheder med fem ansatte eller derover skal have en sikkerhedsorganisation, og reglerne om obligatorisk skriftlig arbejdspladsvurdering ikke er nødvendige for et bedre arbejdsmiljø.

Det centrale er, at der gøres en særlig indsats for arbejdsmiljøet inden for de brancher, hvor medarbejdernes arbejdsmiljø er særlig udsat, og at der gribes hårdt og konsekvent ind over for de virksomheder, der ikke overholder reglerne om arbejdsmiljøet.

Virksomheder, som overholder reglerne om arbejdsmiljøet, og hvor der ikke sker alvorlige arbejdsulykker, skal ikke rammes af de skærpede regler.

Kristeligt Folkeparti kan på den baggrund stemme for hovedformålet i beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det er jo pudsigt nok, at når man har den slags debatter her, afsløres det hen ad vejen, hvad det er for nogle præmisser, vi arbejder under, og hvad det er for nogle udgangspunkter, man har, inden man træffer beslutning om, hvorvidt man vil stemme for eller imod et forslag.

Og jeg kan da godt et meget lille stykke af vejen have forståelse for, at Kristeligt Folkeparti stemmer for det forslag, der ligger her, i særdeleshed når man er i den situation, at det er på baggrund af åbenbare fejl. For vi har lige hørt ordføreren for Kristeligt Folkeparti stå her og sige, at nu skal også små virksomheder have etableret en sikkerhedsorganisation, og det er jo ikke rigtigt. Små virksomheder med fem ansatte skal vælge en sikkerhedsrepræsentant, som kan repræsentere medarbejderne over for arbejdsgiveren, og det har ikke noget med en sikkerhedsorganisation at gøre.

Der er helt andre regler, når der er tale om at etablere en sikkerhedsorganisation. Og hvis det er med det udgangspunkt, at man åbenbart ikke kender reglerne, Kristeligt Folkeparti støtter det her forslag, må jeg meget beklage.

Formanden:

Ønskes der en replik? (Ophold). Nej.

Ordfører for forslagsstillerne, fru Charlotte Antonsen.

Charlotte Antonsen (V):

Jamen så vil jeg da gerne kommentere det sidste fra hr. Dyrlund: Nu skal jeg selvfølgelig ikke være for morsom, så sent er det heller ikke, men jeg synes, debatten her bærer lidt præg af, at Socialdemokratiets filosofi er, at man i hvert fald ikke laver ulykker på en virksomhed, så længe man sidder og krydser felter af i skemaer og skriver lange epistler med teoretiske overvejelser om arbejdsmiljøet.

Det er jo lidt det, der er den røde tråd i det, der er blevet sagt fra regeringens side. Men dér må jeg omvendt sige, at jeg er fuldstændig enig i indgangsreplikken fra hr. Mogens Nørgård Pedersen om, at vi også fra forslagsstillerens side mener, at det er vigtigt med en ordentlig indsats for arbejdsmiljøet. Det er vi fuldstændig enige i, som også hr. Knud Erik Kirkegaard sagde: Det er midlerne, vi er uenige om; målet er vi fuldstændig enige om. Vi har da ikke nogen interesse i, at folk kommer til skade på deres arbejde. For hvis der er nogen, der er optaget af, at vi har en væsentlig produktion her i landet, og at de private virksomheder har det godt og kan producere, er det da partierne til højre i salen, så hvad skulle vores interesse være i, at folk kommer ud for ulykker? Det er simpelt hen nonsens at påstå, at det skulle være tilfældet i vores forslag.

Det er jo ærgerligt at konstatere her, at selv om arbejdsministeren er ny, har han ikke øje for de argumenter, der ligger i det forslag, vi behandler nu. For i dag har vi haft en diskussion om administrativt bøvvl, hvor regeringen jo har støttet vores synspunkt. Det er det nye, der er sket, ud over at vi har fået en ny minister: Der har i Folketingssalen i stigende grad været enighed om, at det kan være for surt at være minister – nej, at være virksomhed – når der er for mange bureaukratiske regler. Ja, det er da sikkert også en gang imellem surt at være minister, men ikke surt nok i dag.

Men hvis man vil det administrative bøvvl til livs, er man jo nødt til at tage fat et sted, og det er faktisk det, forslaget lægger op til. For det, der er sket i de senere år på arbejdsmiljøområdet, er jo, at selv om vi har haft en socialdemokratisk regering, har der været en stigning i antallet af arbejdsskader og arbejdsulykker.